

ятъ и възвестятъ раждането на човѣшкия Спасителъ, азъ самъ ще занеса най-голѣмия даръ на болното дете. Ще му дая здраве! А който е здравъ и добъръ, който така чисто-

сърдечно обича, той цѣлъ животъ е честитъ!

И бѣловласиятъ светъ старецъ влѣзе въ своя леденъ дворецъ да се приготви за дълъгъ пжтъ. Владимиръ Русалиевъ

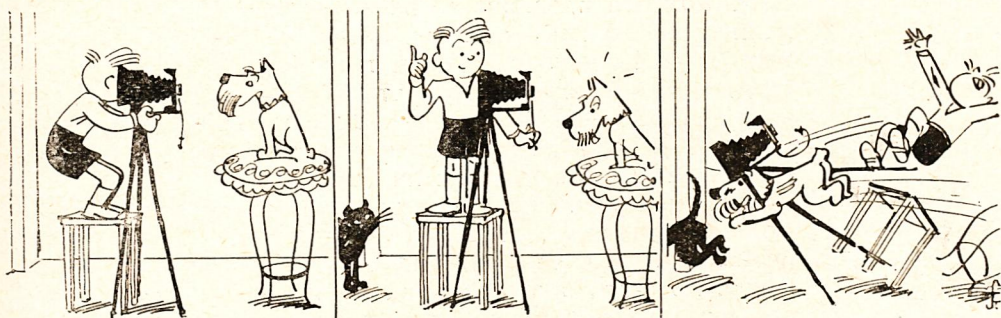
ФОТОГРАФЪТЪ ТОМЪ

Нѣвга Томчовиятъ чичо бѣше фотографъ отличенъ, вредомъ изъ града познатъ. Но за миналото славно днеска му напомня само счупениятъ апаратъ. Кой злината тежка стори, ей сега ще отговаря:

Бѣше сутринъ свѣжа, ясна, и добриятъ чичо Ради, съ нестроение прекрасно, на пазаръ реши да иде. Ала щомъ навънъ излѣзе фотографътъ благодушенъ, въ кжщата му тихо влѣзе племенникътъ непослушенъ.

не обичамъ подигравки, че отъ тебе по съмъ старъ! — Томъ усмихнатъ проговори и загледа ококоренъ опашатия другаръ. — Мирно стой! Ако не шавашъ, азъ веднага ще направя славенъ кучешки портретъ. Колко мечки и лисици, колко тигри и тигрици снималъ съмъ на този свѣтъ!...

Но внезапно презъ вратата черна котка се проврѣ, па задъ фотоапарата тя учудена се спрѣ. И, докато Томъ узнае, кой смутидобрия редъ, Мурджо

— Нѣма никой! — той си рече. — Значи, господаръ съмъ вече въ този хубавъ домъ и днесъ, безъ минутка да се бавя, чудна снимка ще направа на добрия чичовъ песь!...

Тѣй реши юнакътъ веселъ, скоро кучето донесе, па на столъ високъ го сложи. После близу до вратата, съ радостъ искрена въ душата, апарата скжпъ заложи.

— Слушай, Мурджо, стига джавка!

войнствено излая, трепна, гнѣвно и накрая скочи запхтѣнъ напредъ.

Следъ секунда съ трѣсъкъ страшенъ падна върху пода прашенъ блѣснатиятъ апаратъ. Томъ пострѣ ржце и съ писъкъ се премѣтна, безъ да иска, като сръченъ акробатъ...

— Подиръ единъ бой отличенъ, за направеното зло, палавецътъ милъ, обичанъ, легна боленъ на легло.

Никола Мизийски